

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 3To/25/2026
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6725010222
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 04. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michaela Buceková, PhD., LL.M.
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2026:6725010222.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Michaely Bucekovej, PhD., LL.M. a sudcov A. B. C. a A. D. B. na verejnom zasadnutí konanom dňa 29. apríla 2026 v trestnej veci obžalovaného E. C. za pokus zločinu ublíženia na zdraví podľa § 14 ods. 1 Tr. zák. k § 155 ods. 1 Tr. zák. a iné, o odvolaní obžalovaného, o odvolaní okresného prokurátora a o odvolaní poškodeného proti rozsudku Okresného súdu Zvolen zo dňa 16.01.2026, sp. zn. 6T/32/2025 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolania obžalovaného E. C., okresného prokurátora a poškodeného B. F. zamietá.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom bol obžalovaný uznaný za vinného z pokusu zločinu ublíženia na zdraví podľa § 14 ods. 1 Tr. zák. k § 155 ods. 1 Tr. zák. a z prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1 Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

dňa 10.12.2024 v čase približne o 20:50 hod. F. G., H. H. I., B. východom z nákupného J. K. a E. L. C., po vzájomnej slovnej konfrontácii s B. F., sa tomuto slovné vyhrážal, že ho zabije, že ho dobije a nemá problém si to s ním rozdať a nech sa do neho nestará, na čo mu B. F. povedal, že s tým nemá problém, že sa s ním pobije, následne medzi nimi došlo k vzájomnému fyzickému napádaniu až pred budovu M. N. O., po čom páchatel z neznámeho miesta vytiahol nôž, ktorý si vložil medzi svoje prsty a týmto sa opakovane zahnal na B. F., ktorého zasiahol do pravej strany hrudného koša a tiež ho udrel do oblasti tváre, po čom ušiel na neznáme miesto, čím spôsobil B. F., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom P. zranenia - povrchovú malú reznú ranku brady a bodnorenú ranu prednej hrudnej steny vpravo, prenikajúcu mierne do hrudnej dutiny, s miernym zakrvácaním do hrudnej dutiny, s malým otvoreným pneumotoraxom, ranka brady si vyžadovala dobu liečenia do 5 dní a rana na hrudníka vpravo si vyžadovala dobu liečenia a PN do 21 dní s tým, že došlo k ohrozeniu životne dôležitých orgánov hrudníka.

Za to mu bol podľa § 155 ods. 1 Tr. zák., § 37 písm. h), písm. m) Tr. zák., § 38 ods. 2 Tr. zák., § 39 ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. e) Tr. zák., § 41 ods. 1 Tr. zák., uložený úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 24 (dvadsaťštyri) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. bol obžalovaný pre výkon trestu odňatia slobody zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 60 ods. 1 písm. a) Tr. zák. bol obžalovanému uložený aj trest prepadnutia veci – čiernočervený nôž s vyobrazením orla. Podľa § 60 ods. 5 Tr. zák., vlastníkom prepadnutej veci sa stáva štát – I. Q..

Podľa § 73 ods. 2 písm. c) Tr. zák., § 74 ods. 1 Tr. zák. bolo obžalovanému uložené ochranné protitoxikomanické liečenie ústavnou formou.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. bola obžalovanému uložená povinnosť nahradiť poškodenej F. G. E., D., E. J. X, XXX XX O., R.: XX XXX XXX, škodu vo výške 2.651,79 eur z titulu vynaložených nákladov na zdravotnú starostlivosť poškodeného B. F..

Proti tomuto rozsudku podali v rámci zákonom stanovenej lehoty na podanie riadneho opravného prostriedku odvolania obžalovaný proti výroku o vine i treste, okresný prokurátor proti výroku o treste v neprospech obžalovaného a poškodený B. F. proti výroku o náhrade škody.

Obžalovaný dňa 23.01.2026 podal proti vyhlásenému odsudzujúcemu rozsudku okresného súdu odvolanie, ktoré bolo doručené okresnému súdu dňa 29.01.2026, ktorým napadol výrok o vine a výrok o treste tohto rozsudku, ako aj konanie ktoré mu predchádzalo a toto podané odvolanie následne rozšíril a bližšie zdôvodnil prostredníctvom svojho obhajcu písomným podaním zo dňa 02.03.2026, doručeným okresnému súdu toho istého dňa, t.j. 05.03.2026. Po vykonanom dokazovaní má za to, že v jeho trestnej veci nebolo v zmysle základných zásad trestného konania preukázané, že by sa dopustil skutku, ktorý je mu kladený za vinu, nakoľko tento skutok nie je trestným činom, pretože z jeho strany sa jednalo o nutnú obranu. Argumentoval tým, že napádaný rozsudok je arbitrárny, nepreskúmateľný, nezrozumiteľný, obsahovo prázdny, nezákonný a v ňom uložený trest je neprimeraný.

K samotnému skutkovému deju zdôraznil, že tak, ako je popísaný v napadnutom rozsudku, neodrzkadľuje realitu, ktorá sa v daný večer odohrala. Nie je pravdou, že by sa vyhrážal partnerke poškodeného B. F. – S. T.. D. aj z jeho úst zazneli nejaké ostré slová, tak neboli na adresu S. T., ale patrili jeho známej pani Q. a boli na adresu jej partnera s ktorým ona žije vo vzťahu. S. T. vstúpila do ich súkromného rozhovoru, kedy ho slovne napadla s výčitkami, že prečo si nedá pokoj, že prečo musí do nich stále zapárať. Na to jej on povedal, že nech mu dá ona a aj jej syn pokoj, že on sa rozpráva s pani Q. a nie s nimi. Následne I. S. T. - I. slovne do neho „vyskočil“, kedy mu povedal, že ak si nedá pokoj, tak môže „fasnúť“. On mu na to odpovedal, že ak sa mu niečo nepáči, tak nech ide vonku a môžu si dať „férovku“.

Po istej chvíli k nim prišiel poškodený B. F. a ďalšie dve osoby. Poškodený hneď po príchode rýznym spôsobom vystúpil voči nemu, pričom medzi nimi prebiehala veľmi vášnivá a dosť vyhrotená debata. Poškodený následne započal útok na neho, pričom obžalovaný sa dal na ústup a začal cúvať voči agresívnemu poškodenému. Počas tohto incidentu on stále ustupoval cúvaním dozadu, aby sa tak vyhol ofenzívnemu postupu poškodeného. Poškodený následne zhodil z hlavy čiapku, ktorú mal nasadenú na hlave, a týmto momentom započal ostrý útok proti nemu, nakoľko bezprostredne potom mu zasadil úder päťou ľavej ruky. V zapätí poškodený vytiahol v pravého vrecka kovovú pružinu, napriahol sa a celou silou ho brutálne a surovo ovalil po hlave, v dôsledku čoho mu vznikla na hlave rana. Následne prebiehal medzi nimi súboj, kedy je z kamerového záznamu zrejmé, že on je stále v defenzíve, zatiaľ čo poškodený je v značnej ofenzíve. Poranenie jeho hlavy spôsobilo, že jeho obranyschopnosť voči poškodenému sa do výraznej miery oslabilo ešte viac ako tomu bolo predtým. Taktiež je zrejmé, že poškodený je proti nemu v značnej presile, nakoľko je vyšší, silne stavanejší, ako aj osvalenejší. oproti nemu. Po chvíli sa situácia ukludnila, pričom okolo neho a poškodeného sa zhlukli ostatní, ktorí sa celému incidentu prizerali a on si držal od poškodeného odstup a následne od nich odišiel, aby sa od poškodeného dostal do bezpečnej vzdialenosti.

Podľa jeho názoru výpovede poškodeného, tak i ostatných svedkov v sebe nesú mnoho rozporov, logických nezmyslov a jednoznačne si protirečia. Pre celkovú kredibilitu výpovedí ako poškodeného, tak i svedkov nemožno opomenúť ani to o aké osoby sa jedná, nakoľko ide o osoby zo závadového prostredia, ktoré sú zväčša užívateľmi drog.

Vo vzťahu k zbrani - nožíku, ktorým bol poškodený zasiahnutý uviedol, že vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že sa jednalo o malý vreckový nožík s dĺžkou čepele ani nie 7 cm, nie však o nôž s dĺžkou čepele 20 cm či 25 cm ako uvádzali nepravdivo niektorí svedkovia v rámci svojich výpovedí. Tomuto zodpovedá aj záver znaleckého posudku č. 17/2025 zo dňa 10.03.2025, vypracovaný znalcom B. B. O., kedy na otázku aký bol mechanizmus zranenia poškodeného a či toto zodpovedá spôsobu a intenzite útoku na jeho osobu s poukazom na výpovede svedkov a fotodokumentáciu tento odpovedá, cit.: „...rana do hrudníka prenikla len minimálne a povrchovo a z výpovede svedkov a obžalovaného - došlo k vzájomnému sa napádaniu poškodeného s obžalovaným, jednalo sa skôr o obranné zranenia ~ rezné ranv pri zaháňaní sa nožom najskôr v obrane“.

Nutná obrana je v zmysle ustanovenia § 25 Tr. zák. okolnosťou vylučujúcou protiprávnosť. Jej účelom je poskytnutie možnosti osobe podieľať sa na ochrane vlastných zákonom chránených záujmov, v danom prípade na ochrane života a zdravia. Nutná obrana je uplatnením práva proti bezpráviu tým, že je určená na odvrátenie útoku proti záujmu chránenému Trestným zákonom, keď tento útok priamo hrozí alebo

trvá. Má za to, že on iba odvracal útok priamo hroziaci a následne útok trvajúci, ktorý pochádzal zo strany poškodeného.

Záverom zdôraznil, že neútočil na životne dôležité orgány poškodeného a ani nezasiahol poškodeného do životne dôležitých orgánov, ale na miesto ktoré je mimo tejto oblasti. Nesprávne závery okresného súdu badať aj pri vyhodnocovaní pomeru priťažujúcich a poľahčujúcich okolností, v prípade ak by sa malo skutočne jednať o trestnoprávne konanie obžalovaného. Záver súdu, že u obžalovaného nie je poľahčujúca okolnosť v zmysle ustanovenia § 36 Tr. zákona je podľa neho nesprávny. Za situácie, ak by obžalovaný skutočne konal v rozpore s Trestným zákonom, tak konal s ohľadom na ust. § 36 písm. a) Tr. zák., t. j. že došlo k spáchaniu trestného činu v ospravedlniteľnom silnom citovom rozrušení, ďalej s ohľadom na ust. § 36 písm. i) Tr. zák., t. j. že došlo k spáchaniu trestného činu, odvracajúc útok alebo iné nebezpečenstvo alebo konajúc za okolností, ktoré by za splnenia ďalších predpokladov inak vylučovali trestnosť činu, s tým, že došlo k takémuto konaniu bez toho, že by boli celkom splnené podmienky nutnej obrany, krajnej núdze, výkonu práva a povinnosti alebo súhlasu poškodeného, oprávneného použitia zbrane, dovoleného rizika alebo plnenia úloh agenta a ďalej s ohľadom na ust. § 36 písm. n) Tr. zák., t. j. že obžalovaný napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom a to tým, že sám oznámil, kde sa nachádza nôž, ktorým sa bránil.

Vzhľadom k vyššie popísaným skutočnostiam navrhol, aby krajský súd napadnutý rozsudok zrušil v celom rozsahu a vec vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie, alternatívne aby obžalovaného spod obžaloby oslobodil.

Odvolanie proti tomuto rozsudku podal zároveň aj okresný prokurátor, a to písomným podaním doručeným okresnému súdu dňa 28.01.2026, ktoré následne bližšie odôvodnil písomným podaním doručeným okresnému súdu dňa 12.02.2026, a to proti výroku o treste v neprospech obžalovaného.

Okresným súdom uložený trest odňatia slobody vo výmere 24 mesiacov nepodmienečne, teda pod dolnú hranicu trestnej sadzby ustanovenej trestným zákonom nie je odôvodnený, keďže aktuálne protiprávne konanie obžalovaného nemožno hodnotiť, ako len vybočenie z bežného správania, keďže sa jedná o v poradí už jeho ôsme odsúdenie. Obžaloba je toho názoru, že doposiaľ uložené tresty nevedli k náprave obžalovaného a už obžalobou navrhovaný trest odňatia slobody na dolnej hranici trestnej sadzby je možné pri ôsmom odsúdení považovať za mierny, nie to ešte trest uložený pod dolnú hranicu trestnej sadzby, ktorý zrejme na nápravu páchatelia a ochranu spoločnosti postačovať nebude, keďže doposiaľ uložené tresty zjavne uvedený účel nespĺnili a neboli ani ponaučením, ani nemali odstrašujúci vplyv na obžalovaného, ktorý sa opakovane dopustil trestného činu - fyzického útoku, smerujúceho voči inej osobe so zbraňou.

Okresný súd mimoriadne zníženie trestu pod dolnú hranicu zákonom stanovenej trestnej sadzby odôvodnil tým, že sa jednalo o pokus trestného činu a vzhľadom na závažnosť tohto pokusu, keďže bol použitý nožik s krátkou čepeľou, ďalej vzhľadom na samotný charakter zranení poškodeného, keďže tento nebol dlhodobý obmedzený na obvyklom spôsobe života a na obžalovaného sa nehnevá a taktiež vzhľadom na to, že obžalovaný mal v záverečnej reči uviesť, že všetko ľutuje.

V záverečnej reči obžalovaný síce spáchanie skutku oľutoval s tým, že poškodeného pichol až po tom, ako ho on napadol spružinou do oblasti hlavy, čo však zo žiadneho vykonaného dôkazu nevyplýva a teda uvedené nemožno považovať za jednoznačné priznanie a oľutovanie skutku, navyše aj v záverečnej reči obhajca obžalovaného uvádza, že v trestnom konaní nebolo preukázané, že by sa obžalovaný dopustil skutku tak, ako tvrdí obžaloba, skutok nie je podľa obhajoby trestným činom, nakoľko ním mal obžalovaný odvracať priamo hroziaci a trvajúci útok na záujem, chránený trestným zákonom, čo predstavuje rozpor, s aj keď len formálnym oľutovaním spáchania skutku. Pokiaľ ide o argumentáciu, že sa jednalo o pokus trestného činu, v tomto prípade právna kvalifikácia skutku ako zločinu ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Trestného zákona v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Trestného zákona vychádza zo záverov znaleckého posudku, konkrétne, že vzhľadom na intenzitu útoku, spôsob útoku, smer útoku a charakter zranenia poškodeného, bodno - rezná rana hrudníka vpravo, prenikajúca minimálne aj do dutiny hrudnej mohlo dôjsť pri nepriaznivej zhode okolností aj k vážnejšiemu poškodeniu zdravia, resp. k smrti poškodeného, avšak pri inom smere útoku, resp. pri väčšej intenzite útoku, s čím obžalovaný musel byť uzrozmenný, k čomu avšak nedošlo a teda skutok bol právne kvalifikovaný podľa § 155 ods. 1 Tr. zák. štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zák. V prípade, že by znalec nepripúšťal vážnejšie poškodenie zdravia, resp. smrť, pri nepriaznivej zhode okolností, s čím pri útoku nožom, kedy vznikla bodno - rezná rana hrudníka vpravo, prenikajúca minimálne aj do dutiny hrudnej, musel byť obžalovaný uzrozmenný, jednalo by sa o dokonaný trestný čin ublíženia na zdraví v zmysle § 156 Trestného zákona. Čo sa týka použitého nožika na spáchanie skutku s krátkou čepeľou, čo má byť

taktiež jedným z dôvodov mimoriadneho zníženia trestu pod dolnú hranicu zákonom stanovenej trestnej sadzby, je nepravdepodobné, že obžalovaný pri útoku vyhodnocoval dĺžku čepele noža a v prípade, že by bola len o niečo dlhšia, tento by nepoužil, zaútočil na poškodeného nožom, aký mal práve pri sebe. Teda okrem formálneho priznania a oľutovania skutku, obžalovaný nijakým spôsobom doposiaľ neprejavil snahu nahradiť spôsobenú škodu a v neposlednom rade, pred spáchaním skutku obžalovaný nevedol riadny život. Vzhľadom na uvedené, je na mieste ukladanie nepodmienečného trestu odňatia slobody, tak ako bol prokurátorom navrhovaný v záverečnej reči na hlavnom pojednávaní, a to na dolnej hranici trestnej sadzby.

S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti preto navrhol krajskému súdu, aby podľa § 321 ods. 1 písm. e/ Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok okresného súdu a následne podľa § 322 ods. 3 Tr. por. sám vo veci rozhodol tak, že obžalovanému uloží trest odňatia slobody v trvaní 48 mesiacov nepodmienečne so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia za súčasného zachovania ostatných výrokov napadnutého rozsudku alternatívne aby podľa § 322 ods. 1 Tr. por. vrátil vec okresnému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Odvolanie proti tomuto rozsudku podal zároveň aj poškodený B. F. do výroku o náhrade škody, a to písomným podaním doručeným okresnému súdu dňa 16.02.2026, ktoré odôvodnil tým, že nárok na náhradu škody si uplatnil a nie je mu známy dôvod, prečo okresný súd nezaviazal obžalovaného k náhrade jemu spôsobenej škody.

K odvolaniu prokurátora Okresnej prokuratúry vo Zvolene sa vyjadril obhajca obžalovaného písomným podaním doručeným okresnému súdu dňa 05.03.2026, kde hneď v úvode zdôraznil, že sa v plnom rozsahu pridržiava dôvodov uvedených v podanom odvolaní a so závermi dozorujúcej prokurátorky okresnej prokuratúry uvedenými v odôvodnení odvolania nesúhlasí. Poukázal pritom najmä na to, že obžalovaný nemal v úmysle ublížiť na zdraví poškodenému tak, ako to odôvodňuje prokurátorka a taktiež poukázal aj na jej nesprávne závery pri vyhodnocovaní pomeru poľahčujúcich a priťažujúcich okolností pre obžalovaného. Záverom uviedol, že napriek tomu, že v prípade obžalovaného sa podľa jeho názoru jedná o nutnú obranu, obžalovaný oľutoval čo sa stalo.

K odvolaniu poškodeného B. F. sa vyjadril obhajca obžalovaného písomným podaním doručeným okresnému súdu dňa 20.03.2026, kde uviedol, že obžalovaný nemá povinnosť uhradiť žiadnu škodu poškodenému, nakoľko poškodený si škodu riadne neuplatnil.

K odvolaniu obžalovaného sa prokurátorka Okresnej prokuratúry vo Zvolene a ani poškodený nevyjadrili.

Spis bol tunajšiemu súdu predložený na rozhodnutie o odvolaniach obžalovaného, okresného prokurátora a poškodeného dňa 19.03.2026.

Na verejnom zasadnutí, ktoré sa konalo v neprítomnosti poškodeného a splnomocnenkyne poškodenej spoločnosti, prokurátor krajskej prokuratúry navrhol, aby krajský súd odvolania obžalovaného i poškodeného ako nedôvodné zamietol a zároveň aby v zmysle písomne podaného odvolania sprísnil obžalovanému nepodmienečný trest odňatia slobody v súlade s návrhom dozorujúcej prokurátorky okresnej prokuratúry uvedeným v rámci záverečnej reči prednesenej na hlavnom pojednávaní na okresnom súde.

Obhajca na verejnom zasadnutí uviedol, že sa v plnom rozsahu pridržiava odôvodnenia písomne podaného odvolania a navrhol, aby krajský súd odvolanie okresného prokurátora a poškodeného ako nedôvodné zamietol a následne napadnutý rozsudok okresného súdu zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie okresnému súdu, alternatívne aby obžalovaného spod obžaloby oslobodil.

Obžalovaný na verejnom zasadnutí uviedol, že sa v plnom rozsahu pripája k návrhu jeho obhajcu.

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací na základe odvolaní obžalovaného, okresného prokurátora a poškodeného zistil, že odvolanie podali oprávnené osoby v zákonnej lehote proti rozhodnutiu, proti ktorému bolo prípustné. Následne v zmysle § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolatelia podali odvolanie, pričom dospel k záveru, že ani jedno z odvolaní nebolo dôvodné.

Z pohľadu krajského súdu je nutné v prvom rade konštatovať, že skutkový stav ustálený prvostupňovým súdom v napadnutom rozsudku má oporu vo vykonaných dôkazoch, ktoré okresný súd vyhodnotil v súlade s požiadavkami § 2 ods. 12 Tr. por. V odôvodnení svojho rozhodnutia okresný súd v súlade s požiadavkami ustanovenia § 168 ods. 1 Tr. por. podrobne uviedol, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, najmä ak si navzájom odporovali. Z tohto odôvodnenia je tiež zrejmé, akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona v otázke viny, trestu, ochranného opatrenia i náhrady škody.

Krajský súd ďalej považuje za potrebné zdôrazniť, že súd prvého stupňa prejednávánemu prípadu venoval náležitú pozornosť. Na hlavnom pojednávaní vykonal výsluchy obžalovaného, svedka – poškodeného B. F., svedkyne S. T., svedka I. E., svedka A. S., svedka H. O., svedka E. U., svedkyne S. P., svedka H. P. a za splnenia procesných podmienok podľa § 263 ods. 1 Tr. por. prečítal výpoveď svedka A. T.. Opäť za splnenia procesných podmienok § 268 ods. 2 Tr. por. prečítal podstatný obsah znaleckého posudku č. 11/2025 (č. l. 175 – 186 spisu), znaleckého posudku č. 04/2025 (č. l. 187 – 202 spisu), znaleckého posudku PPZ-KEU-SL-EXP-2025/45 (č. l. 207-213 spisu), znaleckého posudku PPZ-KEU-SL-EXP-2025/45 (č. l. 215a-215e spisu), znaleckého posudku č. 17/2025 (č. l. 218-246 spisu) a znaleckého posudku č. 28/2025 (č. l. 249-308 spisu). Následne za splnenia procesných podmienok § 270 ods. 2 Tr. por. za pomoci technického zariadenia prehral DVD záznam z inkriminovaného incidentu vyhotovený bezpečnostnou kamerou pred nákupného centra K. F. G. G. podľa § 269 Tr. por. prečítal jednotlivé listinné dôkazy, a to najmä zápisnicu o obhliadke miesta činu s fotodokumentáciou (č. l. 315-319 spisu), ďalšiu fotodokumentáciu (č. l. 322-324 spisu, č. l. 326-330 spisu, č. l. 331-335 spisu, č. l. 365-367 spisu), správu H. G. (č. l. 337-340 spisu, č. l. 342-343 spisu), vyčíslenie H. F., D. (V. N. XXX-XXX spisu), správu W. D. W. O. O. H. obžalovaného (č. l. 369-370 spisu), výpis z evidencie zbraní (č. l. 391 spisu), nákres polohy noža (č. l. 399a spisu), zápisnicu o ohliadke miesta nálezu s príslušnou fotodokumentáciou (č. l. 418-426 spisu), rozkaz o uložení sankcie za priestupok (č. l. 431-434 spisu) a lustráciami týkajúcimi sa osoby obžalovaného.

Následne okresný súd pri rešpektovaní práva obžalovaného na obhajobu rozhodol na hlavnom pojednávaní v súlade s výsledkami vykonaného dokazovania, pričom skutkové zistenia i právne posúdenie konania obžalovaného podrobne, dostatočne a presvedčivo popísal v odôvodnení napadnutého rozsudku a keďže krajský súd nemal o nich pochybnosti, v celom rozsahu si úvahy a závery okresného súdu osvojil a v podrobnostiach na ne odkazuje.

V reakcii na odvolacie námietky obžalovaného, považuje krajský súd za nevyhnutné zdôrazniť to, že tieto nebolo možné akceptovať v takom rozsahu, ktorý by viedli k inému meritórnemu rozhodnutiu vo výroku o vine, nakoľko sa s ich podstatnou časťou náležite vysporiadal už okresný súd, ktorý na stranách číslo 13 až číslo 15 napadnutého rozsudku veľmi podrobne rozpisal všetky základné znaky vzťahujúce sa na prejednávany trestný čin a podstatu protiprávnosti konania obžalovaného ako i dôvody prečo protiprávne konanie obžalovaného nemohlo byť posudzované ako nutná obrana a nie je podrobné ich opätovne uvádzať.

Na tomto mieste krajský súd poukazuje na to, že povinnosť odôvodňovať rozhodnutie nemôže byť ponímaná v takom zmysle, že je potrebné vysporiadať sa s každým argumentom. V širších súvislostiach krajský súd poukazuje na rozhodnutie Ústavného súdu SR (II.ÚS 78/05, III.ÚS 264/08, IV.ÚS 372/08) a judikatúru Európskeho súdneho dvora pre ľudské práva, v zmysle ktorej pri zamietaní odvolania sa odvolací súd môže obmedziť i na prevzatie odôvodnenia nižšieho súdu (rozsudok vo veci Helle v. Fínsko zo dňa 19.12.1997, sťažnosť č. 20772/92, body 59-60). Predpoklad tohto postupu je splnenie podmienky založenej na zistení, že samotné rozhodovanie podriadeného súdu možno považovať za dostatočne odôvodnené, čo v tomto konkrétnom prípade naplnené bolo.

Uzatvárajúc vyššie uvedené, krajský súd nezvolil postup podľa ust. § 321 ods. 1 Tr. por. v spojení s ust. § 322 ods. 1 Tr. por. a nezvolil ani postup podľa ust. § 285 Tr. por., ako sa toho domáhal odvolateľ, nakoľko nezistil žiadne podstatné chyby konania, ktoré napadnutým výrokom rozsudku predchádzali, či porušenie ustanovení zabezpečujúcich právo obhajoby a taktiež ani porušenie ustanovení Trestného zákona, ktoré by takýto postup odôvodňovali.

Pokiaľ ide o uložený trest obžalovanému, krajský súd sa stotožnil aj s týmto výrokom okresného súdu a poukazuje na jeho odôvodnenie na strane číslo 15 až 16 napadnutého rozsudku, pričom poznamenáva,

že jeho opätovné opakovanie by bolo nadbytočné. Z pohľadu krajského súdu k odvolacím námietkam prokurátora sa žiada zdôrazniť, že po tom, ako počas inkriminovaného incidentu poškodený zistil, že bol bodnutý nožikom do pravej strany hrudného koša, v okamihu kedy sa na chvíľu prestal s obžalovaným biť, tak obžalovaný ďalej v útoku na poškodeného nepokračoval, čo je v tomto konkrétnom prípade nutné pripísať na prospech obžalovaného popri už bližšie popísaných dôvodoch uvedených v odôvodnení napadnutého rozsudku okresného súdu a ktoré okresný súd viedli k použitiu inštitútu mimoriadneho zníženia trestu odňatia slobody, neopomínajúc dôležitú skutočnosť, že aj sám obžalovaný bol počas tohto incidentu fyzicky napádaný zo strany poškodeného.

V súlade so stavom veci zistil okresný súd na strane obžalovaného dve prirážajúce okolnosti v zmysle § 37 písm. h) a písm. m) Tr. zák., keďže spáchal zisteným konaním viac trestných činov a už bol v minulosti za trestný čin odsúdený. Na margo odvolacích námietok obžalovaného, že okresný súd mu nepriznal poľahčujúce okolnosti podľa ust. § 36 písm. a) Tr. zák., t. j. že došlo k spáchaniu trestného činu v ospravedliteľnom silnom citovom rozrušení, ďalej s ohľadom na ust. § 36 písm. i) Tr. zák., t. j. že došlo k spáchaniu trestného činu, odvracajúc útok alebo iné nebezpečenstvo alebo konajúc za okolností, ktoré by za splnenia ďalších predpokladov inak vylučovali trestnosť činu, s tým, že došlo k takémuto konaniu bez toho, že by boli celkom splnené podmienky nutnej obrany, krajnej núdze, výkonu práva a povinnosti alebo súhlasu poškodeného, oprávneného použitia zbrane, dovoleného rizika alebo plnenia úloh agenta a ďalej s ohľadom na ust. § 36 písm. n) Tr. zák., t. j. že obžalovaný napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom a to tým, že sám oznámil, kde sa nachádza nôž, ktorým sa bránil, krajský súd uvádza, že tieto s poukazom na zistený skutkový stav a na dikciu Trestného zákona nie je možné obžalovanému priznať. Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že obžalovaný prejednávany konflikt s poškodeným sám verbálne inicioval už pri prvotnej vzájomnej slovnej konfrontácii v úvode incidentu s poškodeným a jednak ako to nakoniec vyplýva aj z kamerového záznamu, následne obžalovaný ako prvý fyzický útok aj zahájil. Tieto okolnosti jednoznačne preukazujú, že obžalovaný nemohol byť v ospravedliteľnom silnom citovom rozrušení, keďže tento stav sám verbálne vyvolal a ani nemohol žiadny fyzický útok odvracať, keďže ho ako prvý úderom do poškodeného započal. Taktiež na priznane poľahčujúcej okolnosti podľa ust. § 36 písm. n) Tr. zák. sa v zmysle zákona vyžaduje oveľa aktívnejšie konanie obžalovaného pri napomáhaní pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom, než len tým, že oznámi, kde odložil nôž, s ktorým sa dopustil protiprávnej činnosti.

Po zhodnotení všetkých vyššie uvedených skutočností okresný súd následne správne obžalovanému uložil trest odňatia slobody v trvaní dvadsaťštyri mesiacov so zaradením na jeho výkon do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia (keďže obžalovaný bol v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody), teda trest odňatia slobody mimoriadne znížený, ktorý aj krajský súd považuje za primeraný všetkým okolnostiam tohto konkrétneho prípadu.

Pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu okresný súd správne vychádzal zo základných zásad ukladania trestov uvedených v § 34 Tr. zák., pričom prihliadol najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, na osobu obžalovaného, jeho pomery a možnosť jeho nápravy, ako aj na účel trestu, ktorým podľa § 34 ods. 1 Tr. zákona je zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov, pričom zároveň vyjadří morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou. V zmysle uvedeného má trest plniť funkciu ochrany spoločnosti jednak pred páchatelom trestného činu, voči ktorému sa prejavuje prvok represie (zabránenie v trestnej činnosti) a prvok individuálnej prevencie (výchovy k riadnemu životu) a jednak aj voči ďalším občanom – potenciálnym páchatelom, voči ktorým sa prejavuje prvok generálnej prevencie (výchovné pôsobenie trestu na ostatných členov spoločnosti). Zmysel existencie a prípadnej aplikácie noriem trestného práva je predovšetkým v tom, aby sa trestné činy buď vôbec nepáchali alebo páchali v čo najmenšej miere. Ochrana spoločnosti pred páchatelmi trestných činov, vrátane ochrany práv a slobôd jednotlivých občanov, robí tak z trestu prostriedok sebaobrany spoločnosti pred trestnými činmi. Trest má však okrem toho pôsobiť výchovne a to nie len na páchatel'a, ale aj na ostatných členov spoločnosti, pritom generálna prevencia sa má uskutočňovať prostredníctvom individuálnej prevencie. Ak sa teda páchatel'ovi zabráni v ďalšej trestnej činnosti, dáva sa tým najavo aj ostatným členom spoločnosti, ktoré správanie je nežiaduce, proti čomu je namierený Trestný zákon a takýmto spôsobom možno ovplyvňovať pozitívnu hodnotovú orientáciu občanov spoločnosti.

Výrok o treste prepadnutia veci a výrok o ochrannom opatrení z napadnutého rozsudku okresného súdu zostali nezmenené, nakoľko tieto síce neboli odvolaním priamo napadnuté, avšak mali vo výroku o vine podklad a z tohto dôvodu podliehali tzv. prieskumnej povinnosti. Krajský súd po preskúmaní týchto výrokov nezistil žiadne pochybenie okresného súdu pri ich uložení.

Výrok o náhrade škody u poškodenej F. G. E., D., E. J. X, XXX XX O., R.: XX XXX XXX zostal takisto nezmenený, nakoľko okresný súd správne a zákonne rozhodol o jej nároku na náhradu škody, keďže táto si svoj nárok uplatnila riadne a včas z titulu vynaložených nákladov za poskytnutú zdravotnú starostlivosť poškodenému, čo bolo z počas dokazovania aj náležite preukázané.

Poškodený B. F. sa v rámci svojho odvolania proti výroku o náhrade škody napadnutého rozsudku okresného súdu domáhal, aby krajský súd doplnil do rozsudku výrok o náhrade škody tým, že obžalovaného zaviazal k povinnosti nahradiť mu spôsobenú škodu. Preskúmaním spisového materiálu krajský súd dospel k záveru, že odvolanie poškodeného je v tomto smere nedôvodné. Poškodený si v priebehu celého trestného konania škodu riadne a včas neuplatnil, čo vyplýva zo zápisníc o jeho výsluchu zo dňa 11.12.2024 a 15.12.2024 a taktiež zo zápisnice o hlavnom pojednávaní zo dňa 27.06.2025, kedy bol na to vyzvaný zo strany sudcu v zmysle § 256 ods. 2 Tr. por. Je preto vecou poškodeného, či si ďalej bude túto škodu uplatňovať priamo od obžalovaného, resp. prostredníctvom civilného konania.

Podľa § 319 Tr. por. odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

S poukazom na vyššie uvedené dôvody krajský súd, po preskúmaní zákonnosti a odôvodnenosti napadnutých výrokov o vine a treste zo strany obžalovaného, napadnutého výroku o treste v neprospech obžalovaného zo strany okresného prokurátora, napadnutého výroku o náhrade škody zo strany poškodeného a taktiež po preskúmaní konania, ktoré im predchádzalo, z vyššie uvedených dôvodov o odvolaniach obžalovaného, okresného prokurátora a poškodeného považujúc ich za nedôvodné, rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti uznesenia.

Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0 (§ 163 ods. 4 Tr. por. v spojení s § 180 Tr. por.).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu riadny opravný prostriedok nie je prípustný.